در حالی که تنها سه هفته تا دور اول انتخابات ریاست جمهوری فرانسه زمان باقی است، نامزد راست‌های افراطی گفت که واحد پولی یورو، همانند چاقویی در میان دنده‌های مردم فرانسه فرو رفته است. این رهبر ضد مهاجرتی امید دارد تا با الهام از پیروزی غیرقابل انتظار ترامپ در انتخابات آمریکا و رای بریتانیا به خروج از اتحادیه اروپا، از یک جنبش پوپولیستی مشابه در فرانسه سود ببرد.

لوپن: یورو همانند چاقویی میان دنده‌های ما فرو رفته است

باصاحب نظران

برژینسکی: حالا ترامپ باید مانند یک رئیس جمهور عمل کند

مشاور امنیت ملی "جیمی کارتر" رئیس جمهور اسبق آمریکا درباره دیدگاه اخیر خویش در مقاله‌ای در روزنامه «نیویورک تایمز» که گفته بود «دونالد ترامپ هنوز دکترین مشخصی در عرصه سیاست خارجی ندارد و مشکلات داخلی دولت جدید مانع از شکل گیری این دکترین شده»، شرط حفظ پست ریاست جمهوری ترامپ را چنین تشریح کرد: «دونالد ترامپ باید شروع به اقدام مانند یک رئیس جمهور کند و دست از برخوردهای نمایشی و اظهارات تند سیاسی خویش بردارد. فعلا که او اصلا مانند یک رئیس جمهور واقعی عمل نمی کند. ضمن این که ایالات متحده بیش از اندازه کشور مهمی است که بتوان آن را بدون یک رئیس جمهور اداره کرد.» وی افزود: «آسیب های کلی فقدان سیاست خارجی آمریکا و تاثیر این وضعیت در عرصه بین المللی از هم اکنون نیز احساس می شود. ضمن این که این مسئله به برخی انتظارات غیرواقع گرایانه رقبای سیاسی آمریکا نیز مربوط است. این مسئله شامل روسیه و تا حدودی نیز چین می شود. ولی من فکر می کنم که همه طرف های علاقه‌مند باید به خطرات این مسئله توجه کافی داشته باشند.» برژینسکی درباره این که آیا اقدامات دولت جدید ترامپ باعث رویارویی چین و آمریکا نخواهد شد، گفت: «برخی از روس ها ممکن است تصور کنند که آمریکا در صدد برانگیختن چین علیه روسیه است، در حالی که این مسئله در واقع نوعی تعریف و تمجید است تا این که گویای یک واقعیت باشد. مسئله این است که چین برای واشنگتن اهمیت بیشتری در مقایسه با روسیه دارد. اگر آمریکا و چین با یکدیگر همکاری کنند، روسیه هیچ انتخابی به جز پیوستن به این دو کشور نخواهد داشت. چنین رویدادی در وهله نخست به نفع ایالات متحده خواهد بود، البته برای مسکو هم در دورنمای درازمدت منافعی به دنبال دارد.» وی دورنمای روند اوضاع در اوکراین را نیز این گونه توضیح داد: «آینده اوکراین به این مسئله بستگی خواهد داشت که مسکو از این به بعد چه برخوردی با جهت گیری اروپایی کی‌یف داشته باشد. به عقیده من، روسیه که خواستار همکاری نزدیک‌تر با اروپاست و در عین حال به سمت همکاری با چین و بهبود روابط خویش با آمریکا تمایل دارد، تنها کشوری است که با استفاده از امکانات خود می تواند با استفاده از راه حلی سازش کارانه، بحران اوکراین را حل و فصل کند. البته اقدام روسیه علیه منطقه کریمه، همواره نقطه مشترکی برای وخامت اوضاع خواهد بود، ولی من امیدوارم که روس ها درک کنند که مانورهای امپریالیستی دیگر به نفع آن هانیست، به خصوص در شرایطی که روسیه دیگر یک امپراتوری نیست.»

رمزگشایی از هشدار رئیس کمیسیون اروپا به ترامپ

نبرد علنی آمریکا و اروپا

«ژان کلود یونکر» هفته پیش در جمع سران احزاب دموکرات مسیحی کشورهای اروپایی در مالت گفت: اگر دونالد ترامپ به تشویق سایر کشورهای اروپایی برای تقلید از برگزیت ادامه دهد، در آن صورت من هم برای جدایی تگزاس و اوهایو از ایالات متحده آمریکا تبلیغ خواهم کرد. این هشدار درست در زمانی مخابره می شود که اروپای واحد در التهاب ناشی از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری فرانسه به سر می برد. بسیاری از تحلیل گران مسائل اروپا معتقدند در صورت پیروزی مارین لوپن ـ نامزد ضد اروپایی مورد حمایت ترامپ ـ عملا حیات اروپای واحد مورد تهدید قرار خواهد گرفت. چندی پیش رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا در سخنانی جنجال برانگیز اعلام کرد که برگزیت تصمیم درستی از سوی شهروندان انگلیسی بوده و دیگر کشورهای اروپایی نیز دیر یا زود از این تصمیم تقلید خواهند کرد! به عبارت بهتر، ترامپ از ابتدای حضور خود در کاخ سفید به اتحادیه اروپا و منطقه یورو اعلام جنگ کرده است. به گزارش مهر، اگرچه یونکر قبل از حضور ترامپ در کاخ سفید نیز درباره مواضع ضد اروپایی وی هشدار داده بود، اما این بار وی هشدار صریح تری را خطاب به رئیس جمهور آمریکا مطرح کرده است. در جریان برگزاری کنفرانس امنیتی مونیخ در سال گذشته، تقابل سران اروپایی و اعضای دولت ترامپ به نقطه اوج خود رسید و مقامات اروپایی به صراحت مواضع ضد اروپایی را تهدیدی برای حیات اتحادیه اروپا دانستند و این سخنان و مواضع را محکوم کردند. با این حال به نظر می رسد ترامپ قصد ندارد به رویکرد سلبی خود در قبال اتحادیه اروپا و منطقه یورو پایان دهد. وی در جریان رقابت های انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ ایالات متحده آمریکا نیز از برگزیت به عنوان پدیده ای مطلوب حمایت کرده بود.

هشدار اخیر یونکر نشان می دهد تقابل مقامات آمریکایی و اروپایی وارد مرحله علنی شده و بدیهی است در آینده ای نزدیک این تقابل شدت خواهد گرفت. به هر حال اگرچه در صورت شکست لوپن در انتخابات ریاست جمهوری فرانسه، دولت ترامپ ناچار به اتخاذ مواضعی محافظه کارانه تر در قبال اروپای واحد خواهد شد اما کلیت تقابل واشنگتن ـ برو کسل به قوت خود باقی خواهد ماند زیرا گروه های ملی گرا و راست افراطی در کشورهای مختلف اروپایی همچنان مورد حمایت دونالد ترامپ و دولت وی قرار دارند. این موضوع از سوی سران اروپایی که بیشتر به دو جناح سنتی راست میانه و سوسیال دموکرات تعلق دارند غیر قابل هضم است. از سوی دیگر بسیاری از تحلیل گران معتقدند برخی ایالات آمریکا مانند کالیفرنیا دارای استعداد بالقوه ای برای جدایی از ایالات متحده هستند و در صورتی که این استعداد بالقوه، تحریک و شکوفا شود، اوضاع برای سران هر دو حزب دموکرات و جمهوری خواه در ایالات متحده آمریکا سخت تر خواهد شد. از این رو سخنان و به عبارت بهتر، هشدارهای اخیر یونکر به دونالد ترامپ را نمی توان هشداری ساده در نظر گرفت. این هشدار از یک سونشان دهنده فوران خشم مقامات اروپایی از مواضع ترامپ و از سوی دیگر، نقطه آشکار ساز تقابلی تمام عیار میان واشنگتن و اروپای واحد است. ترامپ در صدد بازگشت اروپا به قبل از دوران تشکیل اتحادیه اروپاست و از بیان این موضع جنجالی ابایی ندارد. در مقابل وی، سران اروپایی معتقدند که ترامپ خط قرمز آن ها در خصوص یکپارچگی سیاسی و اقتصادی در قاره سبز را زیر پا گذاشته است. برخی سیاستمداران اروپایی مانند آنگلا مرکل صدر اعظم آلمان البته ترجیح داده اند تاکنون وارد مرحله تقابل علنی و عملی با ترامپ نشوند و از کنار مواضع وی به نوعی عبور کنند. با این حال به نظر می رسد صبر مقامات اروپایی در مقابل ترامپ در حال لبریز شدن است. ژان کلود یونکر به عنوان رئیس کمیسیون اروپایی به نیابت از سران همه اعضای اتحادیه اروپا، پاسخی دیرهنگام ولی صریح به رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا داده است. در نهایت اینکه مناسبات سیاسی، اقتصادی و حتی امنیتی ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا تا حدود زیادی تحت تاثیر مواضع سلبی ترامپ در قبال اروپای واحد قرار گرفته است. شواهد و مستندات موجود نشان می دهد که رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا حاضر به عقب نشینی از مواضع سلبی خود در قبال اتحادیه اروپا نیست و همین موضوع مولد بحران های مزمن و دامنه داری در روابط میان واشنگتن و اروپای واحد خواهد بود. سوال اصلی این جاست که مقامات اروپایی در مقابل رویکرد تجزیه طلبانه ترامپ در قبال اتحادیه اروپا و منطقه یورو، چه رویکردی اتخاذ خواهند کرد؟ به نظر می رسد هشدارهایی از قبیل آنچه به تازگی از سوی یونکر به واشنگتن مخابره شده است، در آینده نیز ادامه خواهد یافت. موضوعی که خشم سیاستمداران دو حزب جمهوری خواه و دموکرات از سیاست های ترامپ در قبال اروپا را برمی انگیزد.

متحدانی که واشنگتن به آن ها نیاز دارد

آمریکا نگران از تاثیر روسیه بر لیبی

دولت جدید ایالات متحده آمریکا استراتژی اوباما را که مبتنی بر عقب نشینی نظامی از بحران های منطقه ای و واگذار کردن آن ها به متحدان و قدرت های منطقه ای و محلی بود رها کرده و به مرحله رقابت برای بازیابی جایگاه های از دست رفته اش در عراق و سوریه و لیبی باز گشته است. به گزارش العرب، در این زمینه واشنگتن خود را در لیبی در وضعیت سختی می بیند چرا که مردان قدرتمندی مثل خلیفه حفتر، فرمانده ارتش لیبی به سنگر جبهه مقابل، یعنی روسیه، پیوسته اند. با وجود این که ایالات متحده به دنبال ایجاد پیمانی مشابه پیمان های دیگرش برای رویارویی با گروه های تندرو و همچنین جماعت اخوان المسلمین است که دولت ترامپ تحریم هایی را علیه آن در نظر دارد، با این حال برای رویارویی با آن ها نیاز به اتحاد با افرادی مثل حفتر در لیبی دارد. توماس وولدهاوزر، فرمانده نیروهای آمریکایی در آفریقا در این باره گفت: «نمی توان منکر شد که رابطه ای که میان روسیه و حفتر به وجود آمده باعث نگرانی آمریکا بر سر نقش رو به افزایش مسکو در لیبی شده است.» گزارش آمریکایی ها حاکی از آن است که روسیه نیروهای ویژه خود را به لیبی گسیل و هواپیماهای بدون سرنشین در سیدی برانی در مصر در ۱۰۰ کیلومتری مرز لیبی مستقر کرده است. اماروس ها و مصری ها وجود این نیروها را رد کرده اند. وولدهاوزر درباره حضور نیروهای روسی در لیبی گفت: «روس ها در برخی از مناطق لیبی حضور دارند. تلاش های روسیه در لیبی تاثیر گذار است و این جای نگرانی است. آن ها تلاش می کنند بر کارها تاثیر بگذارند و ما با نگرانی کارهای آن ها را زیر نظر داریم. می دانید که آن ها علاوه بر حضور نظامی فعالیت هایی را نیز به تازگی در پروژه های تجاری آغاز کرده اند.» طی دو سال گذشته برخی کشورهای غربی از جمله ایالات متحده نیروهای ویژه و مستشاران نظامی به لیبی فرستاده اند اما به دلیل بی اعتمادی های موجود در این کشور و تناقض در مصالح تاثیر گذاری آن ها محدود بوده است. ارتش آمریکا در حمایت از حمله نیروهای لیبیایی علیه داعش سال گذشته حملاتی را به پناهگاه داعش در شهر سرت انجام دادند. همچنین کشورهایی مثل ایتالیا، بریتانیا و فرانسه که متحدان اروپایی آمریکا محسوب می شوند اعلام آمادگی کردند که نیروهای خود را در مناطق مختلفی از لیبی مستقر کنند. وولدهاوزر وجود نیروهای ویژه آمریکایی در لیبی را تایید کرد اما گفت حضور آن ها محدود است و بیشتر از طریق پهپادها که در پایگاه تونس مستقر هستند عملیات جمع آوری اطلاعات از جمله اطلاعات فوق محرمانه امنیتی را بر عهده دارند. تحلیل گران بر این اعتقادند که واشنگتن خود را در لیبی از دو ناحیه در تنگنا می بیند یکی از سوی کشورهای متحدش که احیانا تمایل دارند جای آمریکا را در لیبی بگیرند و دیگری از سوی کشورهای رقیب مثل روسیه که تمایل به همکاری با آمریکا ندارند. آمریکایی ها در دوران اوباما بعد از سرنگونی حکومت معمر قذافی در سال ۲۰۱۱ استراتژی عدم حضور نظامی را دنبال کردند که بارا ک اوباما بر پیگیری آن اصرار داشت، اوباما می گفت باید به جای آمریکا کشورهای متحد آمریکا در لیبی نقش آفرینی کنند اما به نظر می رسد اکنون این سیاست پیگیری نمی شود و دولت ترامپ می خواهد سیاست دیگری را دنبال کند.

تحلیل رسانه ها

بازار داغ احداث پایگاه های نظامی در سوریه

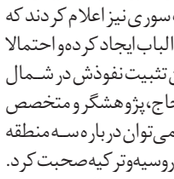

کشورهای ابرقدرت از زمان تلف شده بین کنفرانس های ژنو و آستانه برای گسترش مناطق نفوذ خود در داخل سوریه از طریق احداث پایگاه های نظامی بیشتر استفاده می کنند. اگرچه روسیه و آمریکا بیشترین پایگاه ها را در سوریه دارند اما طرف های دیگر مثل ترکیه نیز برای احداث بیش از یک پایگاه نظامی در سوریه تلاش می کنند. روسیه دو پایگاه در سوریه دارد که برای همگان آشکار است و عبارت اند از پایگاه هوایی "حمیمیم" در حومه لاذقیه و دومی پایگاه دریایی در "طرطوس". روسیه اکتبر ۲۰۱۶ اعلام کرد که تصمیم دارد تأسیسات نظامی خود در شهر طرطوس را به پایگاه نظامی دائمی تبدیل کند؛ مسئله ای که نظام سوریه آن را کاملا طبیعی و عادی دانست و تأکید کرد که این پایگاه بر اساس توافق میان دو کشور ایجاد می شود. اما واشنگتن درباره اما کن حضور نیروهایش در داخل سوریه که تعدادشان به بیش از ۹۰۰ تن می رسد پنهان کاری می کند. آمریکا پایگاه های نظامی اش را در شمال سوریه و مشخصا در مناطق تحت سیطره کردها ایجاد کرده است. از جمله مهم ترین این پایگاه ها پایگاه "المریلان" در شمال شرق سوریه و پایگاهی دیگر در شهر "عین العرب" (کوبانی) است. اما کردها می گویند آمریکایی ها پایگاه های دیگری نیز دارند. اما تنها پایگاه نظامی انگلیس در سوریه در اطراف گذرگاه "التنف" در مرز با اردن و عراق در صحرای "الحماد" در جنوب شرق حمص واقع است. به گزارش ایسنا، الشرق الاوسط مدعی است که ایران نیز دو پایگاه نظامی در سوریه دارد که اولی در فرودگاه بین المللی دمشق و دومی در "جبل عزان" در نزدیکی حلب واقع است. به این ترتیب می توان گفت شاید جدیدترین پایگاه های نظامی خارجی که در سوریه احداث شده، پایگاه های ترکیه باشد. این پایگاه ها در منطقه بین "جرابلس تا اعزاز" و در محور الباب و مرزهای اداری منبج واقع هستند. اخبار ضد و نقیضی درباره این پایگاه ها وجود دارد و ترکیه درباره پایگاه هایش مثل آمریکا پنهان کاری می کند البته بیشتر از آمریکا. در همین حال منابع کرد می گویند ترکیه بیش از یک پایگاه در سوریه دارد که در محور شهرک های الراعی و اخترین واقع است. منابع مخالف سوری نیز اعلام کردند که آنکارا عملا پایگاه نظامی را در شهر الباب ایجاد کرده و احتمالا بیش از یک پایگاه را برای تضمین تثبیت نفوذش در شمال سوریه ایجاد کند. عبدالرحمن الحاج، پژوهشگر و متخصص امور گروه های تندرو اعلام کرد که می توان درباره سه منطقه نفوذ در سوریه شامل مناطق آمریکا، روسیه و ترکیه صحبت کرد. منطقه تحت نفوذ آمریکا در شرق فرات و تا دیر الزور و مرزهای عراق واقع است و واشنگتن تلاش می کند تا از این طریق مسیر امداد حزب ا... به سمت بیروت را قطع کند.

آمریکا

نظرسنجی «گالوپ» نشان داد

افزایش بی سابقه گرسنگی و بی خانمانی در آمریکا

بر اساس نظرسنجی که مؤسسه «گالوپ» به تازگی انجام داده، آمار گرسنگی و بی خانمانی در آمریکا با افزایش بی سابقه‌ای روبه رو بوده و همین موضوع موجب بروز معضلات و مشکلات اجتماعی بسیاری شده که به راحتی می توان گفت زندگی بیش از نیمی از مردم آمریکا در خطر است. نتایج نظرسنجی ها نشان داده است، نگرانی از مشکلات تغذیه‌ای و مسکن مهم‌ترین دغدغه قشر کم درآمد آمریکاست. حداقل تغذیه و مسکن، دغدغه شبانه روزی افرادی است که ساعات زیادی از روز را کار می کنند و گاه تحصیل کرده هم هستند، ولی شرایط حاکم اقتصادی و موج شدید بیکاری موجب شده این دسته هم جزو کم درآمدها محسوب شوند. بر اساس نظرسنجی «گالوپ»، ۶۷ درصد از قشر کم درآمد آمریکا نگران مسئله خوراک و مسکن خود هستند. این در حالی است که مشکل گرسنگی و بی خانمانی از سال ۲۰۱۱ تاکنون ۵۱ درصد افزایش داشته است. این آمار نسبت به همه افراد جامعه آمریکا به ۴۷ درصد می رسد، از تمام کسانی که در کشور آمریکا زندگی می کنند، حدود نیمی از آن ها تغذیه و مسکن را مهم‌ترین معضل خود می دانند و همین موجب شده است با مشکلات بسیاری دست و پنجه نرم کنند. در سال ۲۰۰۴ آمار این افراد ۳۵ درصد بوده است. بعد از مسئله بی خانمانی و گرسنگی، مهم‌ترین دغدغه قشر کم درآمد آمریکا بهداشت ضعیف و نبود امکانات بهداشتی است. مردم آمریکا با هر سطح از درآمد، بیش از همه چیز راجع به بی خانمانی و گرسنگی ابراز نگرانی می کنند و این به شرایط بی ثبات اقتصادی مربوط می شود. موسسه «گالوپ» از معتبرترین موسسات نظرسنجی در جهان است که آشنایی با مراحلی که برای انجام نظرسنجی در این موسسه انجام می شود، حائز اهمیت است. جورج هاوس گالوپ یکی از متخصصان استفاده از روش های آماری در مطالعه افکار و عقاید عمومی، در ۲۷ دسامبر ۱۹۳۵ مؤسسه استخراج عمومی را بنیاد نهاد که به نام خودی گالوپ خوانده می شود. مخارج این مؤسسه از حق اشتراک مؤسسات تبلیغاتی و تولیدی در ایالات متحده آمریکا تأمین می شود. بسیاری از کشورهای جهان در موضوعات گوناگون، برای اطلاع از افکار عمومی به این مؤسسه مراجعه می کنند.

شخصیت شناسی ترامپ بر اساس یک قاب عکس

قصاب سرخپوستان الگوشد!

کامیار – نحوه عملکرد «دونالد ترامپ» در مقام رئیس جمهور آمریکا در یک ماه اخیر به گونه ای بوده که اغلب تحلیل گران را بر آن داشته تا در پی شناسایی ابعاد شخصیتی وی باشند. از همین رو «ماری جردن» از برندگان جایزه «پولیتزر» و از سردبیران روزنامه واشنگتن پست، به تحلیل شخصیت ترامپ بر اساس قاب عکسی که بر بالای میزی در دفتر کارش قرار دارد پرداخته است. بر بالای میز کار ترامپ در «اووال آفیس» تصویری از اندرو جکسون، هفتمین رئیس جمهور آمریکا، نصب شده است. جردن مطلب خود را در شخصیت شناسی ترامپ بر اساس قاب عکس جکسون این طور آغاز می کند: اندرو جکسون عوام فریب ثروتمندی که با فخر فروشی دیگران را مسخره می کرد. ترامپ علایق جدیدی از هفتمین رئیس جمهور را به تصویر می کشد. این روزنامه نگار آمریکایی می نویسد: ترامپ در اولین روز کاری خود با اندرو جکسون مقایسه شد. جکسون رئیس جمهور عوام فریب و مشاجره گری بود که علیه نخبگان اقدام می کرد و به عنوان یک فردتند مزاج شناخته می شد. ترامپ دستور داده تا تصویری از جکسون بر دیوار اتاق کار وی نصب شود و «استفان بنون» مشاور ترامپ، سخنرانی روز تحلیف وی را «بسیار جکسونی» خوانده است. جکسون از سال ۱۸۲۹ تا ۱۸۳۷ رئیس جمهور آمریکا بود. اما جکسون علاوه بر خصلت عوام فریبی روحیات منفی دیگری نیز داشت. در تاریخ ایالات متحده آمریکا، اندرو جکسون به عنوان قصاب بزرگ سرخپوستان شهرت دارد. تهاجم جکسون به قبایل سرخپوست با پیدایش طلا در منطقه جورجیا، سرزمین قبیله چروکی آغاز شد و او به رغم پیمان معتبر سال ۱۷۹۱ میان چروکی ها و دولت جورجیا اخراج ایشان را از سرزمین آبا و اجدادی شان آغاز کرد. این سرآغاز موجی خونین از کشتار سرخپوستان آمریکاست. دومین سیاست جنجالی اندرو جکسون اقدامات او علیه بانک مرکزی آمریکاست. این ماجرا در تاریخ ایالات متحده به «جنگ بانک» شهرت دارد. اندرو جکسون در سال ۱۸۳۳ جنگی به ظاهر ابلهانه را علیه «بانک ایالات متحده آمریکا» و پول کاغذی (اسکناس) آغاز کرد؛ ذخایر دولت را از بانک فوق بیرون کشید و اعلام کرد که در خرید و فروش اراضی تنها طلا معتبر است. جنگ جکسون علیه «بانک ایالات متحده» به شدت عوام فریبانه بود؛ او این بانک را به عنوان سنگر آریستوکراسی سلطه گر و کانون فساد در سیاست کشور معرفی کرد و انبوهی از عوام و بدهکاران خرده پا را به دنبال خود کشید. این در زمانی است که «بانک ایالات متحده»، به ریاست نیکلاس بیدل، به نهادی کارا بدل شده، به شکلی مطلوب امور مالی دولت را سامان می داد و پول کاغذی آن اعتبار و مقبولیت عام یافته بود. اقدامات اندرو جکسون بحران های شدید مالی سال های ۱۸۳۷ و ۱۸۳۹ را آفرید و سرانجام، به همراه اشاعه احتکار و سفته بازی در معاملات پنبه، به ورشکستگی و انحلال بانک فوق در سال ۱۸۴۱ انجامید. از آن پس دورانی از آشفتگی در نظام بانکی ایالات متحده پدیدار شد که به «بانکداری جنگل» معروف است و تا اوایل دهه ۱۸۵۰ را در برمی گیرد. در تاریخ نگاری ایالات متحده علت دشمنی اندرو جکسون با «بانک ایالات متحده» گاه به سرشت روستایی او نسبت داده می شود که سبب بدبینی او به بانک و پول کاغذی می شد. اندرو جکسون، به دلیل روش های خودسرانه اش به «اندرو شاه اول» شهرت داشت.

■ **زاده شده برای توفان**

در ورودی موزه «هرمیتاژ» که اغلب اشیای داخل آن اختصاص به جکسون دارد، جمله ای از وی نصب شده که در آن آمده است: من برای توفان زاده شده ام و آرامش مرا راضی نمی کند. بر اساس آن چه عملکرد ترامپ نشان داده می توان گفت که آرامش ترامپ را نیز راضی نمی کند. «هوارد کیتل» رئیس بنیاد اندرو جکسون که موزه «هرمیتاژ» را نیز مدیریت می کند، درباره شباهت های ترامپ و جکسون می گوید: ترامپ و جسکون در برخی موارد مشترک هستند. برای مثال هر دوی آن ها از وجود هواداران و مخالفان متعصب بهره مند هستند. به گفته کیتل، جکسون تنها رئیس جمهور آمریکاست که بیشترین «پرتره نقاشی» از وی در دوران ریاست جمهوری وجود دارد و ترامپ نیز میل شدیدی برای ایجاد پرتره از خود دارد. به ویژه نقاشی های تمام قد که در منزل وی در فلوریدا دیده می شوند. از دیگر مشترکات میان ترامپ و جکسون می توان به عصبانیت آن ها از رسانه های منتقد اشاره کرد. جکسون اشتراک ۱۶ روزنامه را داشت و روزنامه هایی را که از وی انتقاد می کردند با حرف بزرگ X مشخص می کرد و ترامپ نیز در توئیت های خود رسانه های منتقد را به باد انتقاد می گیرد. بر اساس آن چه از شخصیت جکسون برمی آید و شباهت های زیاد ترامپ به وی و علاقه ای که رئیس جمهور جدید آمریکا به هفتمین رئیس جمهور این کشور دارد مشخص است که ترامپ در دوران زمامداری خود روزهای پرمناقشه ای را هم برای آمریکا و هم برای سایر کشورهای جهان رقم خواهد زد.

جماعتی که هنوز در آمریکا طرفدارانی دارد

موانع ترامپ در تروریستی خواندن اخوان المسلمین

ترامپ در زمان تبلیغات ریاست جمهوری گمان می کرد که با توجه به اختیارات گسترده رئیس جمهور می تواند به وعده های انتخاباتی اش عمل کند، اما وقتی کار روزانه اش را در کاخ سفید آغاز کرد فهمید کار چندان به آن سادگی ای که در ابتدای آغاز به کارش تصور می کرد هم نیست، موانعی وجود دارد که جلوی بسیاری از کارهایش را می گیرد. این موانع در قضایای متعددی خودش را نشان داده است که بارزترین آن ها به چالش کشیده شدن قانون منع ورود شهروندان از چند کشور اسلامی برای ورود به آمریکا و همچنین شکست او در تلاش هایش برای لغو بیمه بهداشت همگانی موسوم به «اوباما کر» است. حتی بعضی از اعضای حزبش در ایجاد موانع در کارهایش مشارکت داشتند. به گزارش الاهرام، انتظار می رود که به زودی ترامپ اذعان کند سختی هایی در داخل کشورش وجود دارد که جلوی اراده او را می گیرد. هنوز عده ای در درون آمریکا معتقدند که جماعت اخوان المسلمین می تواند به عنوان متحد، استراتژی آمریکا را تقویت کند. اخوان المسلمین در سراسر جهان نفوذ دارد و گسترش یافته است و خبرگی و تجربه زیادی در استفاده از این نهادها دارد. ترامپ این را هم درک می کند که اگر تصمیم بگیرد جماعت اخوان المسلمین را گروه تروریستی اعلام و قانونی در این زمینه صادر کند، وقتی که کار به تطبیق جزئیات آن در خارج از آمریکا بکشد برخی متحدان نزدیک آمریکا، مثل بریتانیا، از این تصمیم او استقبال نمی کنند. تجربه ثابت کرده است که بریتانیا در چارچوب همکاری های تاریخی ای که از زمان ایجاد جنبش اخوان المسلمین در سال ۱۹۲۸ وجود داشته و هیچ گاه هم قطع نشده است، آمادگی دارد که از اخوان المسلمین دفاع کند و رهبران آن را در خاک خود پناه دهد.

با همه این ها نمی توان منکر شد که وضعیت اخوان المسلمین در آمریکا الان نسبت به ایام اوباما بسیار تضعیف شده است، روشن ترین دلیل برای این ادعا فروکش کردن پژواک صدای آن ها علیه سفر عبدالفتاح السیسی، رئیس جمهوری مصر به آمریکا نسبت به گذشته است. این بار مشاهده نمی کنیم که تجمعات اعتراضی علیه سفر سیسی به آمریکا صورت بگیرد، این نشان می دهد که آن ها در سایه دولت ترامپ در وضعیت مناسبی به سر نمی برند. این فضایی که اخوان المسلمین در آمریکا از دست داده فضایی حیاتی برای همکاری میان مصر و آمریکا با هدف مبارزه با تروریسم است. این دیگر به دولت ترامپ بر می گردد که چقدر می خواهد درباره قرار دادن اخوان المسلمین به عنوان یک گروه تروریستی فعال باشد. وگرنه شکی نیست که مصر با وجود سیسی در هر اقدامی علیه اخوان المسلمین صاحب منافعی است.

گزارش خبری

فریب تازه صهیونیست ها

استقبال از «کنترل» شهرک سازی ها به جای «توقف»

تندروهای رژیم صهیونیستی از طرح موضوع «کنترل» شهرک سازی ها از سوی دولت جدید آمریکا، استقبال کرده اند و معتقدند این سیاست به رغم ظاهر محدود کننده اش، به مثابه چراغ سبزی برای اصل شهرک سازی های رژیم صهیونیستی در مناطق فلسطینی است. به گزارش ایرنا، رژیم صهیونیستی در سال های اخیر شهرک های بسیار زیادی را در مناطق فلسطینی در کرانه باختری رود اردن ساخته است. از نظر سازمان ملل این شهرک ها از آن جا که در مناطق اشغالی پس از جنگ سال ۱۹۶۷ و در مناطق فلسطینی ساخته شده، غیر مشروع و مخالف قواعد بین المللی است. با وجود این، صهیونیست ها بی توجه به نظر سازمان ملل، به ساخت شهرک ها ادامه می دهند. ناظران معتقدند پیشروی رژیم صهیونیستی به مناطق فلسطینی و ساخت شهرک در این مناطق با هدف از بین بردن تدریجی امکان تشکیل کشور فلسطین در مرزهای مشخص شده است. دولت «باراک اوباما» در آمریکا دست کم در سیاست علنی خود، با ساخت شهرک ها در مناطق فلسطینی مخالف بود و از رژیم صهیونیستی می خواست تا شهرک سازی ها را متوقف کند. هر چند رژیم صهیونیستی هیچ گاه به این خواسته عمل نکرد اما به نظر می رسد پیروزی «دونالد ترامپ» در آمریکا زمینه را برای ادامه سیاست های توسعه طلبانه رژیم صهیونیستی بیشتر فراهم کرده است. «کنترل» ساخت شهرک ها، موضوعی است که به تازگی ترامپ از «بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر رژیم صهیونیستی خواسته است. گرچه در ظاهر این خواسته، محدود کننده است اما در بن مایه اش اصل شهرک سازی ها را مشروع می داند. روزنامه صهیونیستی «یدیعوت آحارونوت» خبر داد که کابینه امنیتی رژیم صهیونیستی در جلسه روز پنج شنبه گذشته به توضیحات نتانیاهو درباره نتایج گفت و گو با ترامپ در خصوص کنترل شهرک سازی ها گوش دادند و وزیران از توافق صورت گرفته بین دو طرف ابراز رضایت کردند. به نوشته این روزنامه، وزیران راست گرای کابینه نتانیاهو در حالی از جلسه خارج شدند که احساس رضایت می کردند و این احساس وجود داشت که در دوره ترامپ، مسئله «توقف» شهرک سازی ها به پایان رسیده و از این پس می توان ساخت و ساز در شهرک ها را ادامه داد. یدیعوت آحارونوت توضیح داد: در دوره ترامپ حرفی از توقف (کامل) شهرک سازی ها زده نمی شود بلکه اصطلاح جدید «کنترل» مطرح می شود. طبق توافق بین دو طرف و به خاطر مراعات نظر ترامپ، اسرائیل گام های مهمی اتخاذ خواهد کرد تا ساخت و ساز ها را در منطقه بنا شده آن سوی شهرهای کرانه باختری کاهش دهد و سیاست کنترل حساب شده را در پیش بگیرد تا امکان پیشبرد مسیر صلح فراهم شود. بر همین اساس، رژیم صهیونیستی در داخل فضای تعریف شده موجود ساخت و ساز ها را ادامه خواهد داد اما در خارج از محدوده شهرک ها و بین آن ها دست به ساخت و ساز نخواهد زد. به نظر می رسد این سیاست جدید، فریب تازه مقام های صهیونیستی با همکاری دولتمردان جدید آمریکاست؛ اقدامی که با هدف ارائه تصویر صلح طلبانه از این رژیم صورت می گیرد.

پیروزی حزب حاکم ارمنستان در انتخابات پارلمانی

نتایج رسمی انتخابات پارلمانی ارمنستان نشان می دهد که حزب حاکم جمهوری خواه به رهبری سرژ سرکیسیان موفق به کسب اکثریت آرا و پیروز نهایی این انتخابات شده است. با اصلاح قانون اساسی ارمنستان، نظام سیاسی این کشور به جمهوری پارلمانی تغییر یافته است. منتقدان اصلاح قانون اساسی معتقدند که این تغییرات با هدف تمدید دوره زمامداری و زندگی سیاسی سرکیسیان صورت گرفته است چرا که مدت دوره ریاست جمهوری نهایی وی سال آینده به پایان خواهد رسید. البته با تغییر نظام سیاسی ارمنستان بخش زیادی از قدرت به نخست وزیر منتقل خواهد شد و ریاست جمهوری بیشتر حالت نمادین و تشریفاتی خواهد داشت. سرکیسیان ۶۲ ساله و رهبر حزب جمهوری خواه، بارها اتهامات مطرح شده علیه وی برای اصلاح قانون اساسی با هدف باقی ماندن در قدرت را رد کرده است. اصلاحات قانون اساسی ارمنستان در همه پرسی دسامبر ۲۰۱۵ به تصویب رسیده است. حزب جمهوری خواه ارمنستان موفق به کسب بیش از ۴۶ درصد آرا شده است. حزب مخالف موسوم به ائتلاف سارو کیان به رهبری گاگیک سروکسیان ثروتمند بزرگ ارمنستان نیز با ۲۵ درصد آرا در جایگاه دوم قرار گرفته است. سرکیسیان از سال ۲۰۰۸ میلادی رئیس جمهور ارمنستان است و لی دور دوم ریاست جمهوری اش سال آینده به پایان خواهد رسید. منتقدان معتقدند که سرکیسیان می تواند با نظام سیاسی جدید، در سال ۲۰۱۸ میلادی نخست وزیر ارمنستان شود و همچنان زمام قدرت را در دست داشته باشد. بسیاری از مردم ارمنستان، دولت را به فساد مالی و سوء مدیریت اقتصادی متهم می کنند. ارمنستان به شدت به کمک های مالی و سرمایه گذاری روسیه وابسته است. رشد اقتصادی این کشور از ۳ درصد در سال ۲۰۱۵ به کمتر از ۰/۲ درصد در سال گذشته کاهش یافته است.